

bindelse, at *Danmark* i Juli Maaned 1945 blev optaget som *Medlem af De Forenede Nationers Krigsforbrydelseskommission* i London, og at vi den 3. September 1945 har tiltraadt Londonoverenskomsten af 8. August 1945 om Retsforfølgning imod og Afstraffelse af de europæiske Akselandes større Krigsforbrydere.

Stillingen med Hensyn til Straffefølgning imod Krigsforbryderne fra den afsluttede Verdenskrig kan ganske kort resumeres saaledes: De saakaldte større eller ledende Krigsforbrydere, hvis Forbrydelser ikke er begrænset til bestemte Lande, paadømmes i Henhold til Londonoverenskomsten af den internationale Militærdomstol i Berlin, der dog under den første, nu verserende Retssag har Sæde i *Nürnberg*. Krigsforbrydere, der ikke falder ind under denne første Gruppe, men som har forbrudt sig i Tyskland eller direkte over for de allierede Hære, faar deres Sager paadømt ved Militærdomstole i hver af de fire Besættelseszoner i Tyskland. Og endelig er der *Krigsforbrydere, der har forbrudt sig i de befriede Lande*. De vil blive udleveret til Retsforfølgning i det Land, hvor de har forbrudt sig, efter nærmere Forhandling derom.

Ved Lovforslagets første Behandling i *Folketinget* blev der fra flere Sider fremsat kritiske Bemærkninger angaaende de foreslaaede Særdomstole og disses Sammensætning.

Under den efterfølgende Udvalgsbehandling tiltraadte hele Udvalget de ovenfor omtalte Ændringer, der alle var stillet i Forslag af Justitsministeren, dog med den Undtagelse at de kommunistiske Udvalgsmedlemmer gik imod Ændringsforslag Nr. 4, hvorefter følgende Bestemmelse skulde udgaa: »Saafremt en Gruppe eller Organisation i Medfør af nævnte Statut Artikel 9 erklæres forbryderisk af den internationale Militærdomstol, kan Strafansvar paalægges efter denne Lov for Medlemsskab i en saadan Gruppe eller Organisation. I Sager af denne Art anses Gruppens eller Organisationens forbryderiske Natur for bevist og kan ikke bestrides.»

Om dette Ændringsforslag anfører Flertallet (samtlige Udvalgsmedlemmer med Undtagelse af de kommunistiske) i den afgivne Betænkning: »Man har ment at burde lade Bestemmelsen i Lovforslagets § 2, Stk. 2, udgaa, idet man ikke har anset det for rigtigt at lade et Forholds Strafbarhed efter dansk Lov være ubetinget afhængig af en Afgørelse fra den internationale Militærdomstol, en Afgørelse, der tilmed ikke er truffet endnu. Hertil kommer, at der ikke er Trang til den omhandlede Bestemmelse her i Landet, idet danske Statsborgere og andre herboende Personer vil kunne straffes efter Straffelovstillægget af 1. Juni 1945, medens fremmede Statsborgere næppe vil blive krævet udleveret for at sættes under Tiltale for det blotte Medlemsskab.»